

SAVET ZA ŠTAMPU

Komisija za žalbe

Br.170

26.3.2026.

Beograd

ZAPISNIK

Sa 169. sednice Komisije za žalbe, održane 26. 3. 2026. godine u 18 sati u Pres centru UNS-a

Prisutni članovi Komisije: Nadežda Budimović, Filip Švarn, Jelka Jovanović, Olivera Milošević, Zlata Kureš (umesto Tamare Skrozze), Zlatko Čobović, Rodoljub Šabić, Vida Petrović Škero (umesto Milene Vasić), Jelena Petković i Ana Martinoli.

Odsutni članovi Komisije: Sanja Pavlović

Ostali prisutni: Stana Mladenović i Ljubiša Živadinović (advokati Opšte bolnice Achimadem Bel Medic), Adam Bogdanović („Nova.rs“) i Gordana Novaković, generalna sekretarka Saveta za štampu.

Dnevni red:

1. Razmatranje žalbe Snežane Ilić na tekstove objavljene na portalu „Prokupačke vesti“
2. Razmatranje žalbe Gradske uprave Grada Pirota na tekstove objavljena na portalu „Pirost plus online“
3. Razmatranje žalbe preduzeća „Zdanje d.o.o. Niš – Palilula“ na tekst objavljen na portalu „Pirost plus online“
4. Razmatranje žalbe Vanje Antonijević na tekstove objavljene na portalu „Nova.rs“
5. Razmatranje žalbe Opšte bolnice Achimadem Bel Medic na tekstove objavljene na portalu „Republika.rs“
6. Razmatranje žalbe Predraga Azdejkovića na tekst objavljen na portalu „Istinomer“

Članovi Komisije su pre početka sednice obavesteni da će, odlukom NUNS-a, odsutne članice Komisije Tamaru Skrozze i Milenu Vasić na ovoj sednici zameniti Zlata Kureš i Vida Petrović Škero.

1. Snežana Ilić je u žalbi Savetu za štampu navela da su u tekstovima ona i Edukaciono-humanitarna organizacija (EHO) dovedeni se u vezu sa navodnim „uzimanjem para“ i finansiranjem „iz Tirane“, bez „iznošenja dokaza, kroz sugestivna i insinuirajuća pitanja koja čitaocima nameću zaključak o nezakonitom ili neetičkom postupanju“. Filip Švarn je u toku diskusije ocenio da je reč o tipičnim napadu na jednu nevladinu organizaciju, što se kod nas

već jako dugo dešava. Dodao je da je način na koji su pitanja postavljena u tekstovima, poput onog upućenog građanima – da li žele da odlučuju oni koji su plaćeni iz Tirane - „sramotan“ i da u tekstovima nema nijednog vrednosnog suda, kako tvrdi redakcija, osim ako klevete i uvrede nisu vrednosni sudovi. Rodoljub Šabić je takođe smatrao da su prekršene brojne tačke Kodeksa, da se u tekstovima vidi namera da se neko omalovažava i kinji i ukazao i na neprihvatljiv način na koji je objavljen odgovor. Zlatko Čobović je je istakao da redakcija u odgovoru na žalbu kaže da su tekstovi rezultat njihovog istraživačkog rada, a onda u tekstovima postavljaju pitanja. Ukoliko su istraživali, trebalo bi da imaju i odgovore na ta pitanja. Takođe, u odgovoru na žalbu navode da nema optužbi, a u tekstu eksplicitno tvrde – vi ste manipulatori, rekao je i dodao da je reč o negativnoj medijskoj kampanji. Ana Martinoli je posebno ukazala na to da medij (suprotno Zakonu o javnom informisanju i medijima) nema impresum, niti su tekstovi potpisani. Generalna sekretarka je odgovorila da je već dva puta o tome obavestila Ministarstvo infomisanja i telekomunikacija, ali bez rezultata. Zlata Kureš je smatrala da je, sem predloženih tačaka Kodeksa, prekršena i tačka 1 Poglavlja V, koja se odnosi na zabranu diskriminacije, s obzirom na insistiranje na navodnom finasiranju iz Tirane. Za prekršaj ove tačke glasalo je osam članova Komisije, jedan je bio protiv, a jedan uzdržan. Rodoljub Šabić je svoju uzdržanost objasnio time da zaista postoji neki odnos te nevladine organizacije sa Tiranom, te da tvrdnje nisu potpuno izmišljenje. Komisija je odluku o prekršajima tačaka 1, 3 i 4 Poglavlja I, tačaka 1 i 2 Poglavlja III, tačke 3 Poglavlja V i tačke 3 Poglavlja VIII donela jednoglasno.

2. i 3. O dve žalbe na portal „Pilot plus online“ Komisija je vodila objedinjenu raspravu, budući da su se odnosile na isti tekst. Gradska uprava Pirota je navela da je, osim tekstom, Kodeks prekršen i time što je njihov odgovor objavljen uz neprihvatljiv komentar redakcije. Vida Petrović Škero rekla je da je u trenutku objave teksta bilo najbitnije da se javnost obavesti da postoje neki problemi u vezi sa radovima na zgradi gimnazije. Objasnila je da je novinar najpe napisao 'obrušio se' (deo fasade), objavio snimke i slike, ali je posle toga imao i odgovore i objašnjenja izvođača radova i lokalne vlasti, što pokazuje da nije bilo nikakve zle namere, te da zbog toga veruje da nije bilo ni prekršaja Kodeksa. Da nije bilo loše namere smatrala je i Jelena Petković, dodajući da je redakcija koja se suočava sa ozbiljnim finansijskim problemima uradila najbolje što je mogla. Objavili su vest da je deo fasade pao, a odmah sutradan, uz izvinjenje što to nije odmah urađeno jer je bila nedelja, objavljena je izjava šefa gradilišta, uz pohvale firmi koja izvodi radove. Olivera Milošević je, međutim, rekla da jeste bila u dilemi da li je Kodeks prekršen u u vezi sa načinom na koji je objavljen odgovor i da joj je to bilo „na ivici“. Istakla je da demanti ne sme da se komentariše, posebno ne na način na koji je to urađeno u ovom slučaju i da bi to svakako trebalo navesti u odluci. Komisija je, potom, u dva odvojena glasanja, odlučila da Kodeks nije prekršen.

4. Vanja Antonijević, direktorka osnovne škole „Banović Strahinja“ na Banovom brdu podnela je žalbu zbog tri teksta kojima su, kako je navela, narušeni njen ugled i čast, uznemirena javnost i načinjena šteta školi, dodajući da je novinari uopšte nisu kontaktirali pre objavljivanja druga dva teksta. Jelka Jovanović je naglasila da je u pitanju tema od javnog interesa, ali je dodala i da je saglasna sa žaliteljkom da je u tekstovima korišćen neprimeren jezik. Što se tiče toga da u tekstovima nema druge strane, kako je rekla, direktorka je bila

pozvana za prvi tekst, i ako u tom trenutku nije mogla da se javi – mogla je kasnije, jer su javni funkcioneri obavezni da odgovaraju na pitanja novinara. Filip Švarn se saglasio sa ovim, dodajući da je praksa odbijanja razgovora sa novinarima dostigla zastražujuće razmere, kao i da to što redakciji nije poslat demanti govori na neki način da žaliteljki nije bilo važno da se čuje njena strana. Rekao je i da razume zašto je novinarka u ovom slučaju citirala anonimne izvore, sagovornici svakako nisu izmišljeni, oni postoje, njihove izjave su snimljene, tako da je to dobra praksa. S druge strane, nekontaktiranje druge strane jeste problem. Naveo je i da tekst nije napisan kako treba, da nema konteksta, sve se svelo na jednu osobu (direktorku), tako da je reč o „graničnom slučaju“ i da ipak misli da je nekog prekršaja Kodeksa bilo, samo treba utvrditi kojeg i u kojoj meri. Rodoljub Šabić je postavio pitanje – da li bi bilo povrede Kodeksa da je bilo normalne komunikacije ili da je objavljen demanti i rekao da veruje da bi, jer se ne može pisati na ovako uvredljiv način, bez obzira na značaj teme i dobre namere autora teksta. Nadežda Budimović je podsetila da je bilo roditelja koji su na drugim medijima govorili javno, pod punim imenom i prezimenom, dok je Zlata Kureš ukazala i na to da su naslovi senzacionalistički, da se govori o „haosu u školi“ jer direktorka nije pročitala mejl, da se najavljuje podnošenje krivične prijave... Rekla je da razume da se svi mediji bore za što bolje pozicije na Internetu, ali da ipak mora da se izveštava sa više pažnje. Zlatko Čobović je naveo da je sve što se dešava u školi od velikog javnog značaja i da se ne može od roditelja tražiti da ne budu anonimni, a deca treba da nastave da idu u tu školu i da možda trpe posledice toga. Takođe, redakcija je zvala direktorku, koja se nije javila ni tada ni kasnije, niti je tražila objavljivanje demantija. Zbog svega toga, veruje da Kodeks nije prekršen, sem u delu koji se odnosi na etiku i kulturu javne reči jer su, kako je objasnio, u jednom tekstu objavljeni uvredljivi izrazi. Podsetio je da je medij odgovoran za sve što objavi, bez obzira da li je reč o citatu ili ne. Ana Martinoli i Jelena Petković su, međutim, istakle da su u sva tri teksta upotrebljene iste formulacije, pa je Komisija, na kraju, jednoglasno odlučila da je u sva tri teksta prekršena tačka 2 Poglavlja III. Za odluku da je tekstovima prekršena tačka 2 poglavlja I glasala su četiri člana Komisije, dok je protiv bilo šest, a za odluku da su prekršene tačke 3 i 4 poglavlja VIII je glasalo šest članova Komisije, dok su četiti člana bila protiv, pa ni za jednu od ovih tačaka nije bilo potrebne većine od sedam glasova.

5. Žalba direktorke bolnice odnosi se na seriju negativnih tekstova objavljenih od 18. januara do 11. marta 2026. godine, koji su, kako je navedeno, istovetni „samo se menja po jedna rečenica i naslov, a koji su imali za cilj da tekst zvuči senzacionalistički, da privuče interesovanje čitalaca, da povredi ugled ove bolnice i ugrozi njeno poslovanje. Bolnica je u žalbi navela i da je sa portalom bila u pregovorima oko uspostavljanja saradnje, a kada nisu prihvatili cenu usluge ovog portala „koja je bila nerealna i ucenjivačka“, nastavili su sa objavljivanjem još uvredljivijih tekstova. Nadežda Budimović je u raspravi istakla da je reč o „strašnoj seriji tekstova“ i da je zaista strašno ako je ovo što piše istina, ali ako ima istine u tome, ona se neće otkriti ovakvim načinom izveštavanja. Zato bi Komisija, kako je rekla, trebalo da se drži Kodeksa i utvrdi šta je prekršeno, a da se ne bavi time šta je istinito, jer to ne može da utvrdi. Filip Švarn je podsetio da je i ranije bilo sličnih slučajeva „reketaškog novinarstva“ – platite pa ćemo prestati da pišemo. Portal je bio u pregovorima sa bolnicom i kad se nisu dogovorili o saradnji, došlo je do ovakvih tekstova. Dodao je i da je nemoguće demantovati takvo pisanje. Zlatko Čobović i Jelka Jovanović su se saglasili da je da je takav vid „novinarstva“ nedopustiv, ali su ukazali na to da Savet za štampu ne može da utvrdi da li

je redakcija zaista pokušala da „reketira“ bolnicu, jer nema dokaza za to. Sa ovim su se saglasili i ostali članovi Komisije, pa se Komisija nije ni izjašnjavala o prekršaju tačke 2 Poglavlja II. Zlata Kureš je ukazala na prekršaj tačke 5 Poglavlja I, jer su naslovi senzacionalistički, bez obzira što generalno odgovaraju sadržaju tekstova. Komisija je, nakon diskusije, jednoglasno odlučila da su prekršene tačke 1, 3, 4 i 5 Poglavlja I, tačke 1 i 2 Poglavlja III, tačka 3 Poglavlja V i tačka 3 Poglavlja III.

6. Predrag Azdejković je u žalbi Savetu za štampu naveo da je „Istinomer“ objavljivanjem navodnih rezultata istraživanja višestruko prekršio Kodeksa u tekstu u kojem je imenom i prezimenom naveden među tzv. „legitimizatorima“ u okviru navodne „propagandne mreže vlasti“. Ovakvo javno svrstavanje prati niz teških kvalifikacija o ulozi te grupe u „maskiranju propagande“, „racionalizaciji režimskih stavova“ i delegitimizaciji političkih protivnika, čime se direktno narušava njegov ugled i profesionalni integritet. U toku kraće rasprave, Vida Petrović Škero je ocenila da je u pitanju klasičan primer grubog kršenja slobode govora i medija od strane javnog funkcionera. On može da govori kako hoće i šta želi, a kada neko analizira taj govor – on čini određene prekršaje. Funkcioner navodno ne čini nikakav prekršaj tako što slobodno govori, već medij koji se bavi analizom vrši tako nešto, rekla je i istakla da to postaje šablon ponašanja i da Komisije mora da se o tome izjasni. Dodala je da u ovom slučaju nije narušena ravnoteža, koja inače mora da postoji, između slobode govora i nečijih prava. Filip Švarn je ukazao i na to da se od svih ljudi koji su pomenuti u istraživanju žalio samo Predrag Azdejković, koji je nekada bio član Komisije za žalbe i upitao da li on šalje Komisiji neku poruku. Komisija je, potom, jednoglasno odlučila da Kodeks nije prekršen.

Sednica je završena u 19.35 sati.

Zapisnik vodila

Gordana Novaković

Predsedavajuća

Nadežda Budimović